

A pejotl nyomában

Kovács Zoltán igen összetett személyiség, és rengeteg minden érdekli. Egy személyben vállalkozó és alternatív terapeuta, sőt, az agyhullámmal való kommunikációval is foglalkozik. Zoltán kutatja a spirituális módszereket, és célja, hogy elsajátítsa őket. Legutóbbi kalandos útján Mexikóban járt, hogy kipróbálja a sámánok által is használt pejotl növényt, több beavatáson is részt vegyen, és érdekes tapasztalatokkal gazdagodjon.

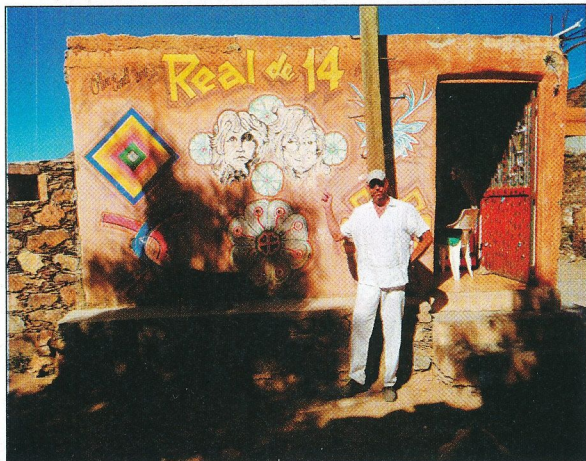
Kovács Zoltán és a szerző

A pejotl, azaz a meszkalinkaktusz vagy gömbkaktusz hallucinogén hatású, Mexikóvárostól 800 kilométerre, a Real de Catorce nevű település körzetében található meg. A település több mint 400 éve létezik, és a huichol nevű törzs őrzi. Már az ide jutás sem egyszerű, ugyanis a területen nagyon sok a bandita, akik olykor embereket is elrabolnak. Így igen óvatosnak kell lennie annak, aki erre a környékre kerül, nehogy beléjük fusson.

A kaland elkezdődik

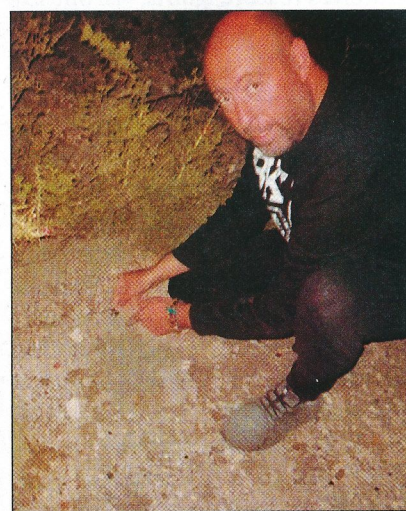
A környező sivatagot Wirikutának hívják, és a helybeliek úgy vélik, hogy a világ itt jött létre, így ez egy szent hely a számukra. Zoltánt két ember kísérte, egy sofőr és egy helyi idegenvezető. „Az egészet úgy kell elképzelni, hogy amíg a szem ellát, aszfaltút vezet nyílegyenesen, kétoldalt pedig a sivatag. Ez a terület legalább 300 kilométert foglal magában. Erről

A pejotl a Real de Catorce nevű település körzetében található meg

az útról kellett letérnünk, hogy megszerezsem a pejotlot. Egy huichollal kellett találkoznom, aki a helyi törzsnek a pásztora, hogy megmutassa, hogyan lehet a kaktuszt felkutatni. Nos, én előre megnéztem az útleírásokat, és bizonyos helyeket, ahol majd vizet és egyéb szükséges dolgokat meg kellett volna vennünk. Ám hiába jelölte ezeket a térkép, nem voltak ott, tehát csak korlátozottan voltunk ellátva” – kezdte Zoltán beszámolóját, miközben mutatni kezdte a fényképeket, amiket készített a környékről.

Az út nem kezdődött egyszerűen, ugyanis alig pár óra alatt a csapat teljesen eltévedt a sivatagban. Az idegenvezető bevallotta, hogy még gyerekként, tizenhat évvel ezelőtt járt a vidéken utoljára. Zoltán viszont mindenképp meg akarta találni a pásztort, így nem adta fel. A helybeliek úgy tartják, hogy ha az illetőnek dolga van vele, és ez meg van írva, akkor keresztezni fogják egymás útját a sivatagban. Az első feladat tehát az volt, hogy le kellett győzni a félelmet a váratlan szituációban. Több óra keresgélés után szerencsére sikerült belebotlani egy huicholba, aki aztán Zoltán tudtára adta, hogy csak éjszaka szokták keresni a pejotlot, de segíteni fog neki. Mivel ezek az emberek gyerekkoruk óta a környéken élnek, ezért úgy ismerik a területet, mint a tenyerüket. A pejotlról is őriznek egy legendát, miszerint még az inkvizíció korában egy őz vagy egy szarvas őrizte a helyet. Amikor a banditák odakerültek, akkor meg akarták ölni az állatot. Sikerült is megsebezniük, de az állat elfutott, és az elhullajtott véréből nőtt ki a pejotl.

A pejotlot kézzel kellett a földből kiásni

Az első növényt az isteneknek kell felajánlani

A pejotlból 14 napon keresztül minden egyes nap minimum egyet kell elfogyasztania annak, aki vállalkozik arra, hogy átkutassa érte a sivatagot. Ha ez sikerül, akkor az illető eljut arra a szellemi szintre, hogy elengedje a félelmeit, felismerje önmagát, és kinyíljanak számára a lehetőségek kapui.

Az éjszakák próbái

Zoltán, a tolmácsa és a huichol megkezdte a pejotl keresését a sivatagban az éjszaka folyamán.

Hideg volt, sötét, és nem lehetett világítani, hogy a banditák észre ne vegyék őket. A huichol elvezette a kis csapatot a megfelelő helyre, és a bokrok mélyén, némi porral és kővel ellepve megtalálták az első pejotlot. Ezt azonban az isteneknek kellett felajánlani, hogy a növény megmutatta magát. Ha megvan a második pejotl növény, abból egyet el kell fogyasztani, míg a többit szintén fel kell ajánlani, de a természetnek, ezzel az alázatot lehet gyakorolni.

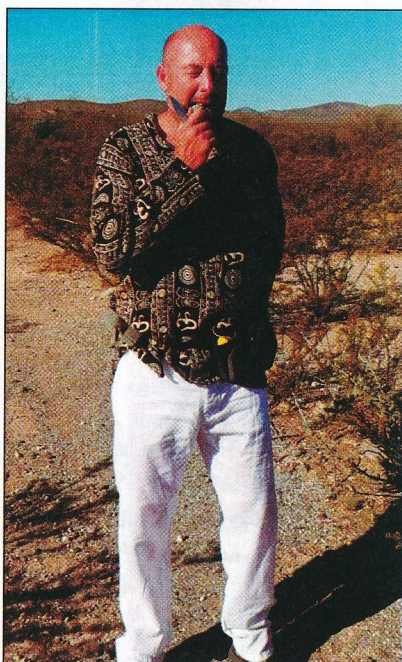
„Egyébként nem túl jó az íze. Olyan, mint a poshadt burgonya földdel keverve” – mesélte mosolyogva Zoltán, amikor elővette a féltve őrzött pejotldarabkát, amit hazahozott. Kézzel kellett a földből kiásnia, amitől véres lett a keze. Csakhogy a környék tele volt farkasokkal, lehetett hallani a vonyításukat. Végül azonban sikerült visszaérnie épségben a csapatnak a táborba.

A pejotlnak egyébként több fajtája is van, és van egy bizonyos típus, ami a gyógyítóknak jelenik meg. Ilyet sikerült találnia Zoltánnak, aki valóban gyógyítással foglalkozik, így ezt sem a véletlen számlájára írta. A huichol is megerősítette ezt, és úgy vélte, hogy a férfi helyes úton jár. Az este folyamán meggyújtották a táborban a tüzet, ami szintén szimbolikus jelentőségű, ezzel lehet tartani a kapcsolatot az istenekkel. A tűz reggelig nem hunyhatott ki, és Zoltán nem is feküdt le aludni.

„Megettem a pejotlot, majd leültem a tűzhöz, és őriztem. A szer elkezdett hatni és teljesen megváltozott a tudatállapotom. Ilyenkor élesednek az érzékszervek és megnyílik egy újabb. Arra lettem figyelmes, hogy a tűzben megjelent egy sas, tökéletesen kirajzolódott a lángjaiból, aztán pedig egy szarvas. Ekkor még nem tudtam, hogy ez pontosan mit is jelent. Mikor később kikeveredtünk a helyről, elmentünk egy településre, ahol kivettem egy hotelszobát. A szálláson megláttam egy festményt, amin pontosan az előbb említett két állat volt látható. Ezek szerepelnek a helyiek legendáiban és történeteiben, szenteknek számítottak. Ez az egész nem lehetett véletlen, ugyanis más állatokkal kapcsolatos kép nem volt az épületben, így ez egy újabb jelnek számított, hogy jó úton vagyok. A negyedik napon, amikor a sivatagban meditáltam, hirtelen egy óriási energialöketet kaptam. Aztán hatalmas sebességgel végiglebegve a környéken mindent láttam. Ekkor jön rá az ember, hogy egy mátrixban élünk. Az egész egy illúzió, minden rajtad múlik. Hogy olyan hatalmak és erők is el tudnak érni, amit egyszerű földi ésszel elképzelni sem tudunk. Minden meg van írva, mindig rajtad múlik, hogy hogyan vizsgázol.”

Az út végén

Zoltán szervezete lassan kezdte feladni, a negyedik napra már teljesen kikészült. Emész-

Pejotlevés a sivatagban – nem túl jó az íze

tési zavarok léptek fel nála, alaposan leégett a napon, hányingere volt, és nem jutott megfelelő mennyiségű folyadékhoz sem. A pejotl és a különböző megélések, valamint a jelek tartották benne a lelket, és adtak számára újabb löketeket. A csapat autójából is kifogyott a benzin, így elsősorban azt kellett szereznie a férfinek, hogy újra kijussanak a hatalmas sivatagból. Egyes földutak mentén bár voltak házak, de nem lehetett tudni, hogy azokban átlagemberek bújnak meg, vagy banditák.

„Úgy voltam vele, hogy már nincs vesztenivalóm, és bemegyek az egyikbe. Ilyenkor az ember olyan dolgokat is bevállal, amiket a racionális hétköznapi életben biztosan nem tenne meg. Ösztönszerűen cselekszel. Beléptem az egyik házba, és szerencsém volt. Senki nem tartózkodott benne, de találtam benzint egy hordóban. Ezzel tankoltunk meg, majd sikerült kijutni vele az aszfaltútra, aztán pedig egy benzinkúthoz” – fejezte be történetét Zoltán, aki megtanulta azt, hogy az életért meg kell szenvedni. Az élet minden egyes perce értékes, nincs felesleges időnk. A próbákkal olyan csatornákat nyitott meg a tudatában, amit addig nem sikerült neki teljes mértékben felfedeznie. Gyógyítási képességei megnöttek, és azóta is jönnek a tudatába a különböző információk. „Céljainkat valójában a próbatételek által érhetjük el” – mondta Zoltán, majd ránézett a kezében szorongatott pejotldarabkára.

Kedves olvasók, ufóészlelők!

Az Ufómagazin szerkesztősége, valamint az Ufószövetség kéri mindazokat, akik ufókkal, megmagyarázatlan jelenségekkel kerültek bármikor kapcsolatba, az eset feltárása, kivizsgálása, dokumentálása érdekében közöljék tapasztalataikat.

Bejelentéskor kérjük, közöljék az eset jellegét, pontos helyszínét, időpontját, a résztvevők nevét és címét. A megadott adatokat bizalmasan kezeljük. Az Ufószövetség központi regisztrálásán túl, amennyiben az eseményben részt vevő személyek hozzájárulnak, a kivizsgálás eredményének az Ufómagazinban és az Ufószövetség honlapján nyilvánosságot biztosítunk.

1138 Budapest, Népfürdő u. 15/D
e-mail: ufomagazin@chello.hu

Ufószövetség

H-1151 Budapest, Töltés u. 16.
Mobil: +36 30 211-6771
e-mail: roswell@t-online.hu
posta@ufoszovetseg.hu
www.ufoszovetseg.hu

Ufószövetség tagnyilvántartás:
Rideg Szabó Éva
e-mail: szaboeva53@gmail.com

Ufó- és parajelenség forródrót

Az ufó- és parajelenségek kivizsgálásában az alábbi szervezetek és személyek nyújtanak segítséget:

UFO-CONTROLL (Szeged)

Sós Tibor, +36 20 346-3901,

valamint

Tóth László (Budapest),
+36 20 325-2178,
e-mail: ufoslaci@freemail.hu